

Folketingets Forhandlinger. (56.)

881 30. Okt. 1896. 1. Beh. af Lovf. om Eneret for Staten til Telegrafanlæg m. m.

882

Neergaard: Jeg skal kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger til et Par Indvendinger, der ere blevne gjorte mod, hvad jeg har fremført. Jeg skal først sige til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at jeg tror, vi kunne blive enige om, at det ærede Medlems Bemærkninger væsentlig have Gylldighed, saafremt man antager, at Staten i større Omfang vil overtage de bestaaende Selskabers Virksomhed, særlig den lokale Korrespondance. For saa vidt tvivler ogsaa jeg paa, at der bliver nogen Bævnst for Statskassen. Men for saa vidt Staten i det hele og store vil give de store bestaaende Telefonselskaber Koncession og kun forbeholde sig Korrespondancen mellem Byerne, paa Hovedlinierne, altsaa, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om, at, naar den Afgift, Selskaberne skulle give, bliver fastsat nogenlunde rimeligt, vil Resultatet blive finansielt fordelagtigt for Statskassen. — Med Hensyn til den højtærede Ministers Bemærkninger om § 6 vil jeg sige, at jeg ikke har været blind for, at der er taget visse Forbehold her, men jeg tror, det i Praksis vil gaa saaledes, at det bliver den Indtægt, der faktisk er oppebaaren, der bliver lagt til Grund, og saa bliver det et meget løst og usikkert Støn, hvor meget der skal fradrages, fordi Taksterne formentlig skal være for høje eller Driften mindre forvænsig. Man ser her inde paa et sværende Grundlag, og jeg tror vedblivende, at Bestemmelserne i Loven om Statsbanedriftens Ordning af 8de Maj 1894, ville være et sikrere og paalideligere Grundlag at gaa efter her.

Krabbe: Den koncederede Telefonvirksomhed vil blive mere generet end den fri Virksomhed, det kan der vistnok ikke være nogen Tvivl om, og Udgiften til, at de lokale Interesser blive lydlige, og i berettiget Grad betjente ved private Telefonanlæg vil svækkes, hvis man vedtager et Lovforslag som dette. Selv om man derfor ved Affattelsen af Lovforslaget og Behandlingen deraf har det for sig, at Hovedlinierne skulle være forbeholdte Staten, og den lokale Betjening der private, vil man, tror jeg, med Nødvendighed komme dertil, at en meget væsentlig Del af den lokale Betjening vil blive Statspligt. Thi, som sagt, det koncederede Virksomhed vil udvikle sig mindre, end den nu

bestaaende fri vilde det, hvis den vedblev at være fri, og det ikke tillige var Udset til, at Staten traadte til som eksproprierende, og den private Virksomhed vil da navnlig lade de Lokaltiteter ubetjente, hvor Telefonvæsenet betaler sig mindst. Den naturlige Følge deraf vil være, at disse egne henvende sig til Staten som den, der har værkstat denne Foranstaltning, med det billige og berettigede Krav: Staf og Betjening!

Meyer: Den højtærede Indenrigsminister udtalte for i sit Foredrag, at man maatte overlade de lokale Interesser til det private Initiativ, saa at Staten altsaa kun skulde gribe ind, hvor Samfundsinteresserne fordrede det. Om denne Sætning tror jeg næppe, der herfter nogen Uenighed. Jeg for mit eget Vedkommende i alt Fald kunde godt gaa med til at understrive den, men det er ganske klart, at man kan være noget uenig om, hoornaar Samfundsinteresserne fordrer en Ting, og derved kunde Striden ogsaa gaa paa det foreliggende Lovforslag. Jeg har nemlig den Opfattelse, at man ikke skal gaa Selskaberne saa nær, at man umuliggør deres Eksistens, eller hindrer den private Foretagelse. Jeg har kun hævdet i mit Indlæg, at man paa et vist givet Stadium maatte inddrage disse Forretninger under Staten, naar de vare af den Bestaafenhed, at nu vilde de ubelukkende være til privat Fordel og til Tab for Samfundsmedlemmerne. Naar man saa satte et Målemaal paa 20 Aar, hvad jeg foreslog, forekommer det mig ikke, man kan siges at have været for fordringsfuld i sine Krav over for et privat Selskab. — Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste. Valgkreds (Hammerich), som talte om Socialismen, der var alt for fordringsfuld og vilde inddrage alt under Staten. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i denne Paastand, det er jo nemlig et Tidsspørgsmaal, hoornaar de forskellige Forretninger overhovedet kunne komme ind under Staten, og dem, der ikke egne sig hertil, vil Socialismen ganske sikkert lade ligge, indtil den Tid kommer, hvor det baade er nødvendigt og berettiget at inddrage dem. Heller ikke paa dette Omraade synes jeg derfor, at der kan være stor Uenighed mellem det ærede Medlem og mig. Der er den Forskel, at det ærede Medlem som konservativ